

„Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.”

Ieremia 29:11

Vocea Bisericii Baptiste Șofronea

Anul XVI, Numărul 3 – Martie 2017

Cauzele imaturității (I)

Marius Mureșan

Evrei 5:11-14

Sunt câteva motive clare prezentate de Sfânta Scriptură care duc la imaturitate spirituală. Imaturitatea, este și o consecință a unor evenimente prin care trece atât biserica cât și individul la nivel personal. În cele ce urmează se vor enumera câteva motive și implicații pentru care oamenii ajung să treacă de la învățătura sănătoasă la „învățătura dracilor”.

1. Convertire superficială.

Nu este vorba de convertire în sensul ei primar, pentru că, în raport cu Hristos ori ești născut din nou ori nu, nu poți fi „convertit superficial”, de aceea referirea la acest aspect se face în sensul ei contextual al vremii în care trăim. Astfel că un motiv pentru care unii nu vor dovedi o creștere spirituală, este pentru că au primit o credință la nivel intelectual sau chiar sentimental, o credință superficială, dar nu o întâlnire reală între om și Dumnezeu. În sensul acesta Domnul spune ucenicilor, explicându-le pilda semănătorului, că sămânța care a căzut pe un pământ stâncos, reliefează omul care primește Cuvântul cu bucurie, dar nu are rădăcină și când vine ispita, cad. O convertire superficială, bazată pe simțuri și nu pe realitatea cercetării prin Cuvântul lui Dumnezeu a omului. John MacArthur în carte „Evanghelia după Isus”, care dezbate pe larg acest subiect, al convertirilor superficiale, afirmă că unii cred că sunt mântuiți din cauză că și-au asumat anumite crezuri și că mărturisirea de credință este singurul

criteriu de care ai nevoie pentru a fi mântuit. „De ce să credem că oamenii care trăiesc neîntrerupt în adulter, curvie, homosexualitate, care înșală și fac tot felul de excese flagrante sunt cu adevărat născuți din nou? Și totuși, tocmai acesta este presupunerea pe care au făcut-o credincioșii din epoca noastră. Lor li s-a spus că singurul criteriu pentru a fi mântuiți este acela de a ști și de a crede câteva lucruri fundamentale despre Hristos”. Acest lucru, al unei convertiri simpliste, care nu mai implică o viață transformată ci doar divertisment și multă manipulare psihologică, nu are în consistența ei o viață de supunere lui Dumnezeu. „Domnul Isus nu mai este Domn ci doar mântuitor” spunea John MacArthur în introducerea cărții citate mai sus. Tot el continuă și spune că: „Semnul mântuirii adevărate este acela că ea produce întotdeauna o inimă care știe și care simte responsabilitatea ei de a răspunde la realitatea vie a domniei lui Hristos”. Nu se poate vorbi de o creștere în viața de credință, dacă nu este o convertire reală. Mulți din cei ce sunt în bisericile creștine actuale dovedesc o convertire care nu se mai regăsește în rodă ci doar în spectacole. De aceea se poate vorbi de o copilărie veșnică a unora pentru că ei de fapt nu sunt întorși la Dumnezeu.

2. Lipsa unei învățături sănatoase.

Dar nu toți au avut parte de o convertire simplistă, sunt oameni care s-au întors real la

Dumnezeu. Domnul Isus a adus mântuire în viața lor și cu toate acestea nu cresc spiritual. Unul din cele mai importante cauze este lipsa învățării sănătoase, al unei evanghelii distorsionate, chiar cu intenție de predicatorii și liderii spirituali ai vremii. Pavel îi spune lui Timotei să aibă grijă ce fel de evanghelie dă mai departe, să nu fie diferită de cea pe care a primit-o atât prin viu grai cât și prin scriere. (1Timotei 1)

Un motiv clar pentru care unii oameni rămân la același nivel chiar dacă sunt ântorși la Dumnezeu de ani de zile este acest analfabetism biblic. O credință bazată pe o evanghelie stricată și trunchiat. În multe din comunitățile creștine contemporane nu se mai predică o evanghelie completă ci una care să distreze și să motiveze emoțional. Un spectacol orientat spre om nu o închinare centrată spre Dumnezeu și adevărul Său. Ca un semn clar a faptului că în biserică vor fi „lupi răpitori” și învățători falși stă chiar acest argument că nu se mai predică evanghelia curată și în totalitatea ei, ceea ce va duce la o apostazie în rândul multor oameni înșelați de aceștia.

MacArthur demască așa numita evanghelie a mântuirii predicată astăzi și spune că este prea simplistă și că nu mai implică nici un angajament sau devotament în relația cu Dumnezeu. „Ascultă la prezentarea tipică a Evangheliei în zilele noastre. Vei auzi cum păcătoșii sunt implorați cu cuvintele de felul următor: Acceptă-L pe Isus Hristos ca mântuitor personal; Cheamă-L pe Isus în inima ta; invită-L pe Isus în viața ta; sau: Ia o decizie pentru Hristos.... te va surprinde să afli că nici una din ele nu se bazează pe terminologia biblică. Ele sunt produsul unei evanghelii diluate. Acesta nu este Evanghelia după Isus.”

În contrast cu evanghelia propovăduita astăzi, este evanghelia Domnului Isus, care nu se schimbă și nici nu va dispărea ci ea trebuie proclamată și predicată. Această Evanghelie, spune MacArthur este o „chemare la ucenicie la ascultare și supunere față de Dumnezeu și

principiile Lui.” În acest context Warren Wiersbe spune că „Un apostat nu greșește numai doctrinar ci și moral. Viața lui personală a luat-o într-o direcție greșită, încă înainte ca doctrinele sale să se schimbe. De fapt este foarte probabil ca acel om să-și fi schimbat învățătura pentru a putea continua cu trăirea sa păcătoasă și pentru a aduce împăcare conștiinței sale. Învățătura și trăirea merg mână în mână.”

John MacArthur afirmă că singura noastră misiune legitimă în „recuperarea” culturii este propovăduirea mesajului păcatului și al salvării la nivelul fiecărui individ. „Cu siguranță că El nu este interesat de o reformă reală superficială într-o societate netransformată. Scopul lui Dumnezeu în această lume și singura misiune legitimă a bisericii este să propovăduiască mesajul păcatului și al salvării fiecărui individ, pe care Dumnezeu îl salvează în mod suveran și-l cheamă să iasă din lume.”

De aceea condiția supremă pentru a scăpa de imaturitate este studiul adecvat, întreg și regulat al Bibliei. În biserică învățătura Scripturii să fie autoritate atât în predicare cât și în viața fiecărui creștin.

Aceasta este de fapt predicarea corectă a evangheliei, o confruntare a individului cu păcatul și starea lui păcătoasă, apoi prezentarea salvării în mod suveran prin Isus Hristos și o debarasare sau transformare a vieții printr-o renunțare la lumea care îl înconjoară. Dar lângă aceste aspecte ale Evangheliei curate, predicarea în concepția lui John Piper trebuie să cuprindă cel mai important lucru și anume Gloria revărsată a lui Dumnezeu prin Cuvânt, și simțită din plin de credincioși. „...scopul principal al predicatorului creștin este acela de a restaura tronul și stăpânirea lui Dumnezeu în sufletele oamenilor... Dincolo de exercițiile suverane ale milei lui Dumnezeu ca Rege, și la baza lor se află pasiunea neclintită pentru onoarea Lui, a numelui Său și față de arătarea glorie Sale.”

BINECUVÂNTARE

Simon Ciupuligă

Duminică, 12 martie 2017, ora 17.00

Pausa de cea

"Bunătatea nu se termină. Cu cât împarți mai mult din ea, cu atât mai mult se va revărsa asupra ta."
(Ralph Scott)

Maxima lunii

Creștinismul de-a lungul secolelor

REFORMA MONASTICĂ

În secolul al XII-lea au apărut multe noi organizații monastice, ca expresie a aceluiași zel spiritual manifestat în cruciade și tot odată manifestat și în marele val de construcții de catedrale. Zelul spiritual al cruciaților a dus la fondarea ordinelor militare laice. Toate aceste ordine s-au supus papalității de bună voie, și jurământul de ascultare includea ascultarea atât față de papă cât și față de stareț sau față de conducătorul ordinului. Mișcarea a satisfăcut deasemenea dorința medievală de viață ascetică, asigurându-le celor interesați să învețe, ocazia de a se angaja în studii avansate.

Ordinele militare

Cruciadele au dat naștere la un tip de militar de monasticism care combina arta războiului cu viața monastică. Ordinul cavalerilor Sfântului Ioan sau Ordinul cavalerilor ospitalieri, a fost fondat la începutul secolului al XII-lea, pentru a-i apăra pe pelerini și a-i îngriji pe cei bolnavi. În perioada de început a istoriei lui, acesta era echivalentul medieval al Crucii Roșii moderne.

Călugării cerșetori

Călugării cerșetori au reprezentat un alt tip de monasticism reformator în secolul al XII-lea. Ei făceau jurăminte de sărăcie, castitate și ascultare, așa cum făceau călugării, dar în loc de a trăi în comunitățile monastice, de a se ruga și a munci separat de lumea seculară, ei mergeau între oamenii orașelor pentru a-i ajuta și a le predica în limba lor.

Ordinul franciscanilor a fost fondat de Francesco d'Assisi (1182-1226), fiul iubitor de plăceri a unui negustor bogat. El a fost convertit în timpul unei boli, după care a părăsit casa tatălui său pentru a se consacra sărăciei și slujirii lui Dumnezeu.

Adunând în jurul lui câțiva tineri cu preocupări asemănătoare, el a formulat niște reguli care să le guverneze viețile.

Călugării cerșetori întăreau religia între credincioșii parohiilor prin slujirea lor altruistă. Faptele lor bune și predicile în limba națională erau manifestări practice ale bisericii, pe care oamenii le înțelegeau imediat.

Știați că...

- ★ Ursuleții koala au amprente foarte asemănătoare cu cele ale oamenilor?
- ★ Din punct de vedere botanic, vânăta este un fruct?
- ★ Caracatițele au trei inimi. Două dintre ele pompează sânge la brațurile, în timp ce a treia trimite sânge în corp?

Șă zâmbim puțin!

Orice lucru îl poți face în 3 moduri: corect, incorect și românește!

În luna martie natura prinde viață.
Când ne uităm în natură, vedem
frumusețea creației lui Dumnezeu.
Scriptura ne spune că natura Îl glorifică pe
Dumnezeu. (Ps. 19:1) *Cerurile spun slava
lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește
lucrarea mâinilor Lui. (Ps. 97:6) Cerurile
vestesc dreptatea Lui, și toate popoarele
văd slava Lui.*

Pastila păstorului

05.03

Masa Domnului

11.03

Adunare generală a Comunității la
Biserica Baptistă Betel Arad

12.03

Binecuvântare Simon Ciupuligă

23, 24.03

Congresul Cultului Baptist la Timișoara

*"...că neînterupt te pomenesc
în rugăciunile mele zi și noapte..."*

Săptămâna 1: (26.02-04.03)

Bodea Samuel;
Bogoșel Traian

Săptămâna 2: (05.03-11.03)

Bogoșel Ioan;
Bogoșel Beni

Săptămâna 3: (12.03-18.03)

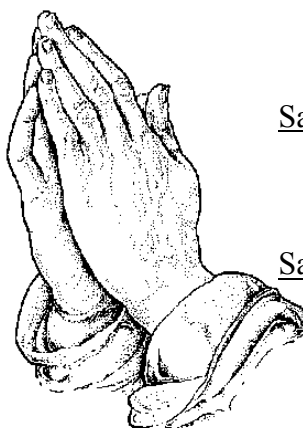
Bogoșel Dănuț;
Bruty Mariana

Săptămâna 4: (19.03-25.03)

Buda Aurel;
Calin Ioan

Săptămâna 5: (26.03-01.04)

Ciupuligă Dorin;
Ciupuligă Paul

Retrospectiva lunii

- ✓ 05.02.2017 – Zi de post și rugăciune
- ✓ 19.02.2017 – Adunare generală
- ✓ 20-24.02.2017 – Săptămână de Evanghelizare

COMITETUL DE REDACȚIE:

~ **Coordonator:** Sorin Aioanei ~ **Colaborator:** Paul Ciupuligă ~
~ **Tehnoredactare computerizată și design:** Iunia Ciupuligă ~